

KOROŠKI SLOVENEK

Naroča se pod naslovom
„KOROŠKI SLOVENEK“
Klagenfurt, Viktringer-Ring 26.
Rokopisi se naj pošljajo na naslov:
Pol. in gosp. društvo
Klagenfurt, Viktringer-Ring 26.

List
za politiko, gospodarstvo
in prosveto

Izhaja vsako sredo.

Stane četrletno: 1 šiling.
celoletno: 4 šilinge.

Za Jugoslavijo

četrletno: Din. 25.—
celoletno: Din. 100.—

Pozamezna številka 10 grošev.

Dvoličnost.

Eden največjih sodobnih državnikov, francoski ministerski predsednik Briand, se je nedavno odločno izrekel proti vsakemu raznarodovanju in povdarjal, da se pri varstvu manjšin gre za vzdrževanje njihovega jezika, njihove kulture, vere in izročil, da je tako obstoj manjšine ob strani večinskega naroda zagotovljen. Kako pa naj se ta zaščita izvede, o tem se sedaj vršijo posvetovanja Društva narodov v Madridu na Španskem. Veliki pomen tega zasedanja se vidi najbolj v tem, da je vloženih štirinajst vladnih spomenic o rešitvi manjšinskega vprašanja, med temi ena celo od kitajske vlade. Posvetovanja so se pričela v odboru Društva narodov 6. t. m., v katerih je japonski zastopnik Adaci razlagal od posebnega ožjega odbora pripravljene predloge. Med temi je bil tudi nemški predlog, da bi smeje sosedne države pošiljati zastopnike v preiskovalni odbor za proučevanje manjšinskih pritožb. Ta predlog se je odklonil. Posvetovanja se nadaljujejo in se bodo preložila najbrž na jesen.

Iz tega vidimo, da dobiva manjšinsko vprašanje vedno večji pomen. Dolgo je društvo narodov bilo gluho in slepo za taka vprašanja, danes se mora že resno pečati z njimi in če noče, da postane ravno manjšinsko vprašanje nova vojna nevarnost za Evropo, bo moralo najti pravično rešitev vseh teh vprašanj.

V okviru splošnega mednarodnega pomena manjšinskega vprašanja moramo presojati tudi naše vprašanje na Koroškem. Kakor kažejo nemška poročila o zastoju oz. zaključku pogajanj za kulturno avtonomijo kor. Slovencev, se Nemci delajo ogorčene, da so se pogajanja razbila in se valijo vso krivdo na našega zastopnika v šolskem odseku deželnega zbora.

Za točnega poznavalca razmer pa leži krivda na razbitju popolnoma drugje. Krivda leži v dvoličnem ravnanju Nemcev s koroškimi Slovenci. Zato nas sedanje stanje ni presenetilo, ampak smo ga slutili od tistega časa, ko smo videli namero Nemcev, da s pomočjo kulturne avtonomije razcepijo in decimirajo koroške Slovence. Pa upali smo vseeno še do zadnjega, da se bodo nemške stranke ozirale na svoje manjšine v drugih državah in da bodo tem na ljubo dostopne za rešitev manjšinskega vprašanja v obliki, ki bi obsegala kor. Slovence in ne samo gospodarsko neodvisni del ene politične stranke. A žalibog nemške stranke niso gledale preko meje svoje dežele, ampak na strankarsko korist domače dežele in to jih je zapeljalo, da danes stojijo pred svetom v čudni luči, ki res kaže dvojno lice.

Vsaka kulturna avtonomija zamašlja za vse pripadnike ene manjšine najširšo možnost pristopa vseh, ki se enotno poslužujejo slovenskega jezika v domu in pri vzgoji svojih otrok. To enotno kulturno skupino hočejo Nemci — izrabljajoč politično razcepljenost te skupine na razne stranke — za vedno tudi kulturno razcepiti na dve skupini: V Slovence, ki se vpišejo v kataster, in v Slovence, ki „se vpišejo in nas nič ne brigajo“. S svojo agitacijo so Nemci dosegli, da je drugi del prirejal celo protestna zborovanja proti avtonomiji, da bi ja krog tistih, ki bi se vpisal, bil kolikormogoče majhen. In tako smo stali pred dejstvom, da bi tisti Slovenci, ki gredo čez drn in strn za nasveti Nemcev, ne dobili nič po zaslugi nemške agitacije, naj tudi ne zahtevajo nič in rajši kulturno in gospodarsko zaostanejo, kakor pa, da bi

zase zahtevali edino pametno in pri vseh kulturnih narodih priznano načelo vzgoje na podlagi maternega jezika; drugi Slovenci pa, imenovani „nezadovoljni“ ali „iredenta“ ali „Nemcem sovražni“ kot nasprotje k „Nemcem prijaznim“ naj bi dobili avtonomijo v obliki, s katero ne bi mogli nič početi, in uspeh bi bil, Nemci bi mogli pred svetom govoriti: Glejte, kako smo pravični, „koroškim Slovincem“ smo dali avtonomijo, da bi pred svetom izgledalo, kakor da bi bili vsi koroški Slovenci zapopadeni v kulturni avtonomiji. Torej avtonomija bi izgledala na zunaj, kakor da bi bila izvedena v smislu načel manjšinskih kongresov in naših zahtev.

Druga dvoličnost se je pokazala pri reševanju šolskega vprašanja: Nemci, tudi dunajska vlada, so pogosto povdarjali, da imajo za koroške Slovence 86 šol. Splošno načelo je, da preide pri upeljavi avtonomije za eno manjšino vse kulturno delo za manjšino v upravo manjšine, torej tudi šolstvo. Vsled tega načela smo zahtevali, da preidejo te šole v upravo avtonomije. Da bi se pa ustreglo v tej avtonomiji vsem raznim željam posameznih krogov izmed koroških Slovencev, smo zahtevali najširšo možnost vstopa. A kaj je bil odgovor? Te šole ostanejo še naprej, vpisani Slovenci si naj pa napravijo nove. Imeli bi torej potem dvoje vrst šol za koroške Slovence in sicer šole za zadovoljne Slovence in šole za nezadovoljne vpisane Slovence. Pred svetom bi se pa Nemci hvalili: Glejte, Slovenci (to pomeni: vsi koroški Slovenci) imajo svoje šole in jih sami upravljajo. V resnici bi pa morali reči: Glejte, Slovenci imajo dvojne šole in se sami med seboj koljejo.

Iz tega se vidi, da še pri nas ozračje ni zrelo za trezno reševanje manjšinskega vprašanja. Naši Nemci še niso zmognili Slovincem njihovih strank nasvetovati priznanje njihove prave narodnosti in tako omogočiti rešitev vprašanja, rajši se še naprej lovijo v dvoličnem manevriranju, po katerem naj bi pred svetom veljal manjšinam prijazni, v resnici bi pa delo za raznarodovanje podvojevali. Vse to nas ne sme motiti v našem delu za kulturno in gospodarsko povzdigo našega ljudstva, ki je mogoča edino v pametni rešitvi šolskega vprašanja. Čim manj najdemo doma razumevanja, tembolj moramo čakati, da vsa manjšinska vprašanja mednarodno tako dozori, da večine ali ne bodo mogle, ali pa, kar bi bilo boljše, tudi ne marale doma drugače delati, kakor pred svetom govore.

„Heimatschutz“ v Celovcu.

Prav lepa je misel gojiti med ljudstvom čut domovinstva, gojiti vse, kar je v ljudstvu pristnega in nepokvarjenega. Zdrava je misel, ljudstvu priljubiti njegovo priprosto a v tej preprostosti iskreno domače življenje. Tak je vendar pravi smisel vseh teh domovinskih organizacij, kot Heimatschutz, Landsmannschaft, Schulverein Südmark in vseh v to vrsto spadajočih enakih naprav kot Heimatbunda, Heimatmuzeja, če jim je vodilna misel domovinska ljubezen in zvestoba. V toliko bi bilo vse prav vsaj na papirju in v programu in tak aparat bi bil umesten in pravilen; čudno pa je, da ima vse to takozvano domovinsko delo, najsi sedaj to obstoja v govorjenju, kričanju, pisanju ali praznovanju, povsem drugi smisel, ki je celo prvotnemu namenu

teh organizacij naravnost nasproten.

Iz obširnega polja takozvanega dela za domovino samo en sam a tipičen vzgled. V Celovcu ima „Landsmannschaft“ prav čedno urejen „Heimatmuseum“. V tem muzeju najdeš vse stare noše koroške, med njimi rožansko, ziljsko in podjunsko, tu najdeš ohranjene stare dragocene omare, rezbarije in slike, vsemo-goče orodje starih rokodelcev, vidiš celotno pravo kmetiško sobo po starem opremljeno in še tisoče drugih predmetov kot dejansko pričjo starega, lepega časa. Vse do sem je lepo, pravično in hvalevredno, če je namen temu, da se ohrani tako spomin na lepoto nekdanjega priprostega življenja in s tem skuša ohraniti med ljudstvom spoštovanje do še obstoječih svetinj domačega življenja. Cela naprava in vse to delo pa postane nesmiselno, če se med ljudstvom kljub muzeju v Celovcu strastno uničuje edino, kar je še ostalo na tem pristnega. Prav nobenega smisla nimajo potem vsi ti muzeji in organizacije, če se med ljudstvom razdira misel domačije in spoštovanje do res podeželskega življenja in hotenja. In kdor se pri takem početju hoče imenovati vrhutega še domovini zvest in kvasi o domovinski ljubezni, je to prazna in dovolj drzna beseda. In temu je žalibog tako v delu nemških organizacij med našim nenemškim koroškim ljudstvom!

Za svoje ljudstvo se nemški voditelji prav dobro zavedajo, da ohranijo svojemu ljudstvu ljubezen do njegove zemlje kljub vplivom raznarodovalne politike socialdemokracije in drugih sličnih „svetovnih“ nazorov, le, če mu ohranijo svetinje starega kmetiškega življenja; dobro vedo oni, da pomeni današnji čas in njegovo ustvarjanje brezdomovinskega ljudstva smrt — tudi gospodarsko — vsega podeželskega ljudstva in v tem smrt sedanjemu socialnemu redu. A oni to vedo samo za svoje nemško ljudstvo in popolnoma drug smisel ima njihovo delo med nami. Tako vstane slutnja med našim ljudstvom, ki zna biti v svojih posledicah naravnost strašna. Ves šolski sistem na našem Koroškem ima samo eno nalogo, kako ustvariti iz nenemških otrok v najkrajšem času popolne Nemce. Vse govoričenje o domovini v šoli je prazna fraza. Žalostno je dejstvo, da je naša šola samo odtujevalna šola za otroke. Kje se je vrnil iz šole otrok, ki bi mu dala šola v sedmih letih spoštovanje do njegove zemlje, domače besede, domačega dela, domače pesmi in noše in običaja? Kje se uči v šoli, da je domačija kakor zdravje, kakor zaklad, iz katerega črpaš lepoto in ljubezen do domačije? Vse delo naših šol ima v svojih učinkih in v svoji nameri edino nalogo, da izkorenini naše ljudstvo, ga napravi brezdomovinskega! Že danes sili mlajša generacija v mesta in tujine, že danes se hladnokrvno prodajajo posestva, prej morda stoletja v posesti ene družine! Že danes ima mesto velikansko privlačno silo. Tako vstane potem slutnja, da je nemška namera med našim ljudstvom: ga tekom let razlastiti, mu ukrasti domovino in ga nato nadomestiti z zdravejšim nemškim ljudstvom iz rajha ali od drugod. Če bi bilo nasprotno delo za domovino iskreno, bi jim bila naša domača beseda, ta najpristnejši dokaz nepokvarjene duše, prijetna; potem bi bilo lepo narečje naših dolin in vasi. V šolah in njihovem duhu je dokaz, da to ni njihov namen. Zakaj se uvaja med nas nemška misel, nemška pesem, nemška navada, or-

ganizacija? Zakaj se hoče vzeti otroku še pravica do domačega jezika v veronauku? Zakaj pošiljate med nas tuje uradništvo, učiteljstvo, ki nima za domovino, in za njeno lepoto niti najmanjšega smisla? Zato, ker je vse vaše delo po različnih šolskih svetih, v vseh vaših manifestacijah in člankih, odtujiti vsemu nemškemu narodu njegovo domačijo in širiti med njim tujo misel in tuj svet. Ko bi naš nezavedni nemški rod vedel, kako malo je iskrenosti do njih v vas! In če bi tudi hoteli nemški gospodje po Celovcu in drugod doseči res uspehne zase, marveč za naš ljudstvo, imeti bi morali najprej sami ljubezni dovolj do naše domačije, potem bi je nas šele mogli učiti. Pa tega se niste nikdar učili in torej niste nikdar znali, obravnavati naš svet z ljubeznijo; preveč ste zaljubljeni vase in vaša moč. Trdite, da ste pred desetimi leti rešili našo Koroško in v tej misli praznujete že celo leto v člankih, zborovanjih in manifestacijah ta vaš uspeh. Ne veste pa, da ste vašo parolo „Kärnten den Kärntnern“ prelomili že prvo dobo po plebiscitu in jo izdajate vsak dan. Tudi ne boste vedeli, da se bo nemško koroško ljudstvo znalo srdito braniti za svojo domovino v zavesti, da ni samo ogrožen lepi svet njegovih prednikov, temveč že celo njegova zemlja, njegov obsto in njegovo življenje. Z vašim delom nas spravite do obupnega boja za našo eksistenco, in v tem boju podležete kot napadalci!

Kmetijstvo in njegov pomen v državi.

Ko se je zadnjič Poljakom dala priložnost najti za svojo svinjerejo odjemalca v Nemčiji in Angliji, se je prisilni uvoz svinj v Avstrijo precej omilil in vsled tega je cena mesa poskočila za par odstotkov. Takoj se je pričel krik v vrstah socialdemokracije. Proti temu je nastopil ravnatelj nižjeavstrijske zbornice v listih s sledečimi pojasnili:

Vse avstrijske kmetije skupaj so vredne okoli 12 milijard šilingov, investiranega kapitala je v kmetijstvu 9 milijard šilingov (živina, orodje, stroji, krma i. dr.). Na leto se pridelava v kmetijstvu blaga za 2,5 milijardi S, za 1,7 milijard se spravi pridelkov na trg (meso, žito, sadje, krompir i. dr.). Iz teh števil se vidi, kolikega pomena je v Avstriji kmetijstvo za celotno gospodarstvo.

58% pridelka odpade na živino— oziroma svinjerejo. Vendar avstrijsko kmetijstvo izredno trpi vsled ovir pri prodajanju. Za plemno živino je treba poiskati kupca, ki bo živino pital in pitano spravil na trg. Na izredne težave je naletela svinjereja: leta 1928 se je uvedlo v Avstrijo milijon svinj, vrednih 200 milijonov S. Tak izdatek ni poguben samo za avstrijskega kmeta, ampak za celo avstrijsko gospodarstvo, ker na ta način gre narodno premoženje v tujino. Takšno preplavljanje avstrijskega trga s tujim blagom mora domače pridelovanje naravnost ubiti. Ves konzum postane odvisen od cen, katere bo določeval tujec. Kmet nima nobene koristi od navijanja cen, želi si samo stalno ceno, ki mu povrača njegove stroške. Zato kmeta ne zadene nobena krivda, če se je cena zadnji čas neprimerno in nepričakovano dvignila. Zvišanje cene še ni utemeljeno v prepičlem dovažanju. Prve tri mesece v letu 1927 se je uvedlo 87.800 goved, leta 1928 87.000 in leta 1929 pa 91.000; svinj se je uvedlo leta 1927 425.000, leta 1928 469.000 in leta 1929 pa 425.000, torej natančno kakor lani in predlanskim. Prve tri tedne meseca majnika se je 3% manj uvedlo svinj, cena pa je poskočila za 14—29%. Tega, da je cena mahoma tako skočila, ne more biti kriv niti kmet in ne trg. Pač pa se mora cena podraževati vsled zvišanja števila obrtnikov, ki se sedaj pečajo z mesom. Dunaj ima zdaj manj ljudi kot leta 1914 in tedaj je imel 1440 mesarjev in zdaj jih je 1867, število prodajalcev mesa pa je zrastle od 520 kar na 815.

Kmet obsoja vsakatero navijanje cen; čim boljše stoji konzument, tem lažje bo kmet prodajal. A tisto seveda ni mogoče, da se varuje vsa druga produkcija, kmetijstvo pa se prepušča propadanju. Mestni delavec se mora zavedati, da živi od kmeta in da sta eden na drugega navezana, oba je treba varovati in obema pomagati.

POLITIČNI PREGLED

Beležimo brez komentarja. Nemški Schulverein Südmark je te dni zboroval v Hainburgu na Nižjem Avstrijskem. Iz poročil navajamo sledeče: Schulverein Südmark je ustanavljal povsod društvene knjižnice, knjižničarjem se nudi za vsako deželo posebna predizobrazba. Na Žihpoljah se je vršila Grenzlandtagung. Gibanje Čehov na Dunaju in Nižjem Avstrijskem se je naprej zaduševalo. Koroški je treba posvetiti posebno skrb. Tam se s podporami naprej gradijo nove šole, skrbi se za naraščaj nemških uradnikov in duhovnikov ter za zasedbo ogroženih krajev z nemškim učiteljstvom. Kot podpira Jugoslavija godbena, pevska, igralna in požarna društva in jih rabi kot narodno vez, tudi mi ustanavljamo v zvezi s koroškim Heimatbundom nemška društva. Nemška Avstrija ima dobro voljo tujenarodne manjšine kulturno zadovoljiti.

Iz avstrijske spomenice Društva narodov. Na binkoštno nedeljo je bila objavljena spomenica avstrijske vlade na Društvo narodov, ki je po mnenju „Reichspošte“ očitno delo dr. Seipla, tega mojstra logike in sloga, boritelja za svetovni mir in poznavatelja mednarodne politike. V njej najdemo sledečo osnovno misel: Manjšinske obrambne pogodbe niso samočasne in važne do končne spojitve manjšinskega naroda z večinskim, marveč so trajne naprave z namenom, zagamčiti manjšinam vse predpogoje, nujne za njihov mirni razvoj med večinskim narodom. Manjšinske pogodbe naj so v skladu z dolžnostmi lojalitete, katero je manjšina dolžna državi. A manjšina, ki se upre spojitvi z večinskim narodom, še ni nikdar protidržavna. Država, ki odredi manjšini njene pravice, storitopopolnomaizlastnega interesa, namreč iz težnje po izključitvi političnih nemirov. In ker je obravnava manjšinskega vprašanja naloga vseh civiliziranih držav, potem je stvar društva narodov olajšati državam izvedbo manjšinske zaščite z enotnimi pravili. V manjšinski pogodbi se da manjšini pravica, da prosto in neovirano se poslužuje svojega jezika v privatnem in javnem življenju in goji svojo narodno svojevrstnost. Nedopustna je prepoved vlade, ki onemogočuje izmenjavo duševnih proizvodov manjšine z materinskim narodom druge države. Nedopustno je nadalje oviranje poseta šol materinskega naroda po državi. — To je dr. Seipelovo mnenje o manjšinskem vprašanju, misel moža, ki ni zadnji med svojim narodom in prav lepo bi bilo, če bi ista misel bila vodila gospode, ki so nam hoteli milostno pokloniti kulturno avtonomijo, a dajali kamen za kruh!

Novi načrt plačevanja vojne odškodnine Nemčije na antantne države. Na konferenci strokovnjakov je bil, kakor smo že poročali, vendarle dosežen sporazum o višini nemških reparacij. Od 1. septembra 1929 naprej plačuje Nemčija v letnih obrokih skupno 37 milijard. Razprava o tem novem načrtu je bila v nemškem državnem zboru odklonjena kljub protestu opozicije. Vendar stopi novi plačevalni načrt šele v veljavo, ko se zedinita Belgija in Nemčija v zadevi okupirane belgijske marke. Šele, ko se doseže sporazum med Belgijo in Nemčijo, stopi v veljavo novi načrt, v drugem slučaju pa ostane v veljavi stari Dawesov plan, ki predvideva višje letne obroke in se na nemški letni proračun ne ozira.

Zavezniki bodo še to leto izpraznili Porrenje. Za prevoz angleških čet in njihovo nastanitev v Angliji je že vse pripravljeno. Anglija čaka samo še na sporazum s Francijo. Predvsem reparacijska pogajanja in doseženi tozadevni sporazum v Parizu so izpraznili pospešili.

Pred zaključkom razprave o stanovanjski zaščiti (Mieterschutz) v dunajskem parlamentu. Odbor, kateremu so stranke doverile obravnavo stanovanjskega vprašanja, je svoje delo skoroda končal. Obravnave so bile dosedaj tajne in so po poročilu dunajskih listov pred zaključkom. Ker zahtevajo socialdemokrati v slučaju nove ureditve najemnine zvišanje podpore brezposelnim, so se začela tudi tozadevno pogajanja.

Mir med državo in cerkvijo v Mehiki je kmalu dosežen. Boj, ki se je začel pod Callesom l. 1926 in je trajal skoraj tri leta, se ustav-

lja. Sedanji prezident Portez Gill je dovolil, da se izgnana duhovščina pogojno vrne na svoja prejšnja mesta. Prvi med izgnanci se je vrnil v deželo bivši škof. Istočasno prihaja iz Rima vest, da je papež imenoval svojega nuncija pri mehiški vladi. Novi nuncij se nahaja v Washingtonu, kjer vodi pogajanja s sedanjo mehiško vlado glede vpostavitve popolnega miru med cerkvijo in državo v Mehiki.

Politične vesti iz ostalega inozemstva. Na Čehoslovaškem so odkrili ta teden veliko špijonažno afero in zaprli generalštabnega častnika češke vojske, ki je vohunil za centralo nemškega generalnega štaba v Berlinu. — Angleška vlada je po volitvah odstopila; prihodnjo vlado sestavi voditelj delavske stranke Macdonald. — Angleški kralj je zopet nevarno obolel. — Med Rusijo in Kitajsko so prekinjene diplomatske vezi, ker je Rusija odrekla kitajskim diplomatskim zastopnikom v svojem ozemlju eksteritorialno pravico (pravico nedotakljivosti) in to je storila vsled nasilne preiskave prostorov svojih zastopnikov na Kitajskem po kitajski oblasti. — V Pragi so razkrili veliko korupcijsko afero v davčnem uradu in zaprli več uradnikov finančnega ministrstva, nekega bankirja in dva advokata. Država je oškodovana za milijone kron. — Ta teden se prične 45. zasedanje Sveta Društva narodov, tokrat v Madridu. Zbrane so že vse v Svetu zastopane države. — Mussolini se poda v Vatikan, kjer se izmenjajo ratifikacijske listine države in Vatikana. Nato se natanko določijo meje Vatikana in tja postavijo njegove straže. — Italija zviša število moštva svoje mornarice na 46.000 mož; tudi nameravajo graditi velike podmornike. — V Beogradu se je vršil kongres jugoslovanskih agronomov in se tam soglasno naglasila potreba osnovanja kmetijskih zbornic. —

DOMAČE NOVICE

Olajšave tranzitnega prometa Pliberk—Spodnji Dravograd—Labud. Glasom obvestila Zveznega kanclerskega urada od 25. maja št. 123.705-8 je vlada kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev izjavila svojo pripravljenost, da bodoče odpade tranzitna listina za imenovano smer. Potniki pa se opozarjajo, da je v njihovem interesu, če imajo pri sebi kako drugo izkaznico (krstni list, potrdilo domovinstva, delavsko knjižico, star potni list).

Spodnje Vinare. Bije se boj za pravice ob Zablatniškem jezeru. Ena stran pravi, da postajajo travniki okrog jezera vedno bolj močvirnati, ker struga ni izčiščena in da se ne sme struga od Zablatniškega jezera izčistiti in poglobiti samo na podlagi komisijskega oglada okrajnega glavarstva. Dejstvo je, da postajajo travniške parcele okrog jezera vedno bolj močvirnate, da skoro ni več mogoče z živino do jezera, da bi se spravila košnja domov. Zdi se nam, da podpirajo višje politične oblasti veleposestnike in da bi to zmogljivost ne bilo potrebno, če bi se vpostavil prejšnji položaj, ko se je otekalava voda pri Pirovcu po lesenih drogih in ko še ni bila tudi spodaj zaporu zacementirana. Ravno v tem leži krivda, ker je tudi temelj odtoka zacementiran, da se voda ne more odtakati kakor prej. In ravno tukaj naj bi politična oblast ne stala odločno na strani veleposestnikov in se ozirala bolj na manjšega davkoplačevalca, ki tvori steber države.

Avtomobilska nesreča pri Celovcu. V noči od 5. na 6. junija je pridrvel avtomobil podjetja Avtopark Beljak v zaprte in z lučjo zasvetljene zatvornice postaje Celovec—Lend. Iz Beljaka prihajajoči osebni vlak je na tiru se nahajajoč avtomobil razdrobil, med tem ko so potniki iz avtomobila prej poskakali. Po kratkem presledku je vozil vlak naprej. Avtomobil je bil privozil z največjo brzino v zatvornico in jo seve poškodoval. Čudno je pri tem — kot je pripomnilo k nesreči železniško ravateljstvo —, da so se do sedaj zgodile nesreče na tem mestu izključno samo domačim soferjem, katerim bi prehod čez železniški tir moral biti znan.

Škofiče. (Razno.) Ker prihajajo iz našega kraja le bolj redko novice v list, vam jih bom zato danes nasul cel koš več ali manj zanimivih. Dne 1. majnika je bil umeščen pri nas za župnika č. g. Alojzij Nadrag; slavlje je bilo sicer majhno, a zato tembolj pristrčno. Upamo in jih prosimo, da nam ostanejo naklonjeni še naprej! Sedaj nameravamo napeljati v naš kraj celo

elektriko, če bo dovolj denarja. Bojimo se namreč, da bi preveč ne posvetila v naše — blagajne. Tudi na letoviščarje se pri nas pravljajo. Naše društvo ima pa težko življenje, ker še vedno manjka društvenih prostorov in smo torej navezani doslej samo na milost kot gostje. Nekateri po dolini so nam zamerili, da smo nastopili pri naših pevskih prireditvah v Svečah in Borovljah tudi z tenoristinjami, mi pa vemo, da bi bili kmalu porezali ostale zborove, če bi ne bilo primanjkovalo v Borovljah časa za tretjo pesem posameznih zborov; vsaj korajže za to smo imeli in je še imamo dovolj!

Šmihel nad Pliberkom. (Nesreča.) Nesreča nikdar ne miruje, pravi stari pregovor. Da je ta pregovor resničen, nam priča letošnje leto. Še ni dolgo od tega, kar smo pokopali Pungračeva Lojzeja, katerega je konj tako nesrečno udaril na glavo, da je podlegel ranam, že smo danes zopet izročili zemlji Lamprehtovega Valentina, katerega je ubila smreka v gozdu. Bil je 19 let star iz ugledne družine. Tem bolj je huda žrtev, ker so po vojni zgubili tudi očeta, ki je podlegel bolezni, ki jo je prinesel iz vojne. Žalujemo izrekamo našo sožalje in rajnim kliče: Na svidenje nad zvezdami!

Vlom v Vetrinju. V umetni mlin Jožefa Kropitsch v Kamnu so vlomili neznanci v noči od 3. na 4. junija, a odšli zopet praznih rok. Vpognili so omrežje okna v pisarno in prerezali dvojno steno železne blagajne a v njej niso našli ničesar. Orožništvo je storilec na sledi.

Vovbre. (Žitni tatovi.) Dva hlapca, Mihael Supanz iz Rude in Feliks Unterreiner s Plešerke sta ukradla v letošnji zimi svojemu gospodarju Maksu Grilu, posestniku v Vovbrah, osem vreč različnega žita. Supanz je prodal žito v Velikovcu. Nekega dne v januarju t. l. pa najde Gril na gumnu z jopičem pokrito vrečo. Kot je mogel nato posneti iz pogovora obeh kumparov, je bila vreča namenjena za prodajo. Zato je stvar naznanil sodnji in te dni sta bila kaznovana Supanz na šest mesecev težke ječe in Unterreiner pa pogojno na deset dni strogega aresta.

Galicija. (Vlom v cerkev.) V naši cerkvi so v noči na prvi junij oropali cerkvene puščice. Prelezli so cerkveni zid in s pomočjo lestve prišli skozi okno v notranjost. V zakristiji so pregledali vse predale in odnesli deset hostij in četrtnko mašnega vina. Pustili pa so nedotaknjene vse zlate in srebrne cerkvene posode. Odšli so nato skozi glavna vrata na prosto.

Lipa. Naš cerkveni pevovodja in mežnar g. Štefan Kramolc nas je po petletnem službovanju zapustil in se preselil v svojo domovino Št. Danijel pri Prevaljih. Skoroda bi vrlemu pevovodju zamerili njegovo ločitev, ko ne bi vedeli, da ni on vzrok preselitve. Sedaj je namreč postalo na vasi vse nekaj bolj pusto in dolgočasno in to občutimo predvsem v cerkvi; takega petja kot pod njegovim vodstvom menda še ni bilo in vsi farani brez izjeme smo ga radi imeli in še dolgo nam bo ostal v spominu.

Drobne koroške novice. V Beljaku je trčilo skupaj dvoje motornih koles na Celovski cesti; eden voznikov se je močno ponesrečil. — Občina Št. Vid (mesto) je kupila elektrarno v Launsdorfu, ki je bila dosedaj v zasebini lasti, za 1.120.000 S. — Na Koroškem je brezposelnih do prvega junija za 382 podpiranih in 394 ostalih manj in znaša skupno število 6224 oseb. — Zadnje neurje je imelo ponekod težke posledice. V šolsko poslopje v Št. Jurju na Zili je udarila strela; iz poslopja pa je nato na čuden način zašla v vodnjak in razdrobila težki kamnati pokrov. — V Labodu je ubila strela dva vola, s katerima je vozil hlapec nekega gospodarja na Magdalenski gori na polje gnoj; hlapec je vrglo par metrov v stran, a je ostal nepoškodovan. — V Št. Lorencu pri Sinči vasi je izbruhnil požar v poslopju pd. Mlinarjevem in napravil okoli 65 milijonov škode.

DRUŠTVENI VESTNIK

Kaj je poleti?

Da društveno delo poleti ponehuje ponekod, ni čuda, ko je dela v delavnikih čez glavo in taka vročina. Sicer so tudi društva, katerih sezona se je šele pričela in hočejo sedaj dohiti drugo društva, ker jim domači travnik lahko nadomesti oder in sobo in ker so dobre volje. Tako ti, Jaka, v Podravljah in vi vrli frantje iz Loč in še mnogo drugih, feist ste zares! Za ostala društva pa se začenjajo menda že po-

čitnice in morda deloma tudi zaraditega, ker je zaključilo svojo sezono obenem celovško gledališče. No, čisto zaspali pa tudi mi v teh društvihi ne bomo! Saj vemo, da je jeseni potem vzbujanje tako mučno in težavno. Zato bo naše društvo bdelo poleti s pol zaprtimi očmi. Veste, kaj napravimo poleti? Ne veste. K prazniku sv. Cirila in Metoda hočemo zažgati na naših hribih velik kres v dokaz ostalim, ki sedaj šele delajo, da tudi naše društvo ni zaspalo. Tam se bomo zbrali in ob domači pesmi in veselem pogovoru bo prasketal in gorel naš ogenj. Seveda imamo mi Gorjanci pri tem lahko, ker bomo zažgali svoj kres visoko nad dolino in če se pastirja na Golici in Rožici ne spomni nanj, zna biti naš kres najvišji. Namreč prav dobro vemo, da je oni kres najlepši, ki je najvišji. Seveda se bode tudi vi v dolini lahko spomnili na vrhove, a posekate nas bržkone ne, ker ne veste, kako smo mi visoko. Tudi za nedelje in praznike si nismo prav nič v skrbeh, da bi nam bil dolg čas. Stari sicer pravijo, naj se počijemo, pa zato smo ja mladi in je v nas vroča kri! Kaj bomo počenjali v nedeljah poleti? Izlete bomo delali v našo okolico, gor in dol po dolini, morda pogledamo v Podjuno, na Klopinsko jezero, morda gre naše društvo najprej na Baško jezero. Morda nas pa vi povabite? Lušno bo povsod, ker smo veseli, znamo peti in še bolj biti korajžni. Prijetnejše je, če je človek v družbi svojih prijateljev, kot da nevoljen samotariš kje v kakem zadohlem kotu. Mogoče se pri naših izletih, katere seveda pripravi naš vrli društveni odbor, snidemo s soslednjim društvom; no, tedaj bo še bolj veselo, ker nas bo več. Čudno, toliko nam govori o lepoti naše zemlje tujci v osebah in knjigah in mi jo samo slutimo; zato hočemo tudi

Steckenpferd-Lilienmilchshampooon :

Čudežna mehkoča, svilen blesek in skrivnosten vonj las so uspehi tega idealnega sredstva za negovanje dečje glavičice. 57

vživati to krasoto naše domače zemlje. Fantje in dekleta naših društev, še vi na izlete, no! Celo seje naše Zveze menda poleti ne bodo v zakajeni pisarni, marveč kje v dolini. Zdi se, da nam hočejo dati vzgled. Dovolj je za vse solnca po naših doleah in bregih in hočemo ga vsrkati vase, da bo solnca tudi v naših srcih. A majhno svarilo vsem fantom: Na izletih se ne smete preveč ženiti, raje se bojte deklet in — kozarca. Bolj prisrčno bo in domače tako. Samo enkrat gremo na Jesenice vprašat, koliko tam vino stane in vam o tem prav nič ne povemo. In kaj bomo še delali poleti? Ture! Ture na naše gore, na Poludnik in Ojsternik in Dobrač, na Jepo in Golico in Stol in Vertačo, na Obir in na Peco! Povsod ta divna naša gora in raz nje pogled na ta naš svet. In bližje bomo nebu in bližje Bogu. Potem pa bomo brali v našem listu ali si pripovedovali ob sestankih, kako se je drzni France plazil med planinke, jih utrgal ter zavriskal iz cele duše, da je odmevalo v skalovju, kako je molil smeli Mihej tam v pečinah Petelinovih, se končno preril na vrh in svet je bil potem ves njegov v vrisku in pogledu, kako je bojazljivi Jože ostal pod goro, jo ogledoval z žalostnimi očmi in modroval o onem izreku: Če Mohamed noče na goro, mora gora priti k Mohamedu. Tam v Globasnici pa so dejali, da jo mahajo enkrat na Peco in bodo mimogrede pogledali v Matjažovo votlino, li sivolasi kralj še spi in nam bodo potem poročali. Če je vzbujen, pa mu bodo pripovedovali o bolesti in veselju našega rodu; zadovoljno bo pokimal s svojo sivo kraljevsko brado, češ, zdrav si ti še, rod, tu, ker znaš ljubiti lepoto solnca.

Podravlje. (Materinski dan.) V nedeljo dne 23. junija se vrši ob treh poldne v Podravljah pri Vošperniku naš materinski dan. Spored obsega kratko igrico „Močna mati“, par deklamacij, tamburaške točke in dva govora. Vstop je prost in vabljeni vsi, predvsem naše mamice.

Podljudje. (Materinski dan.) V nedeljo dne 16. junija obhajamo ob treh popoldne v Delavskem domu v Podljudju materinski dan s sledečim sporedom: 1. Pozdrav. 2. Tamburaški komad. 3. Deklamacije. 4. Nastop domačega pevskega zbora. 5. Govor preč. g. župnika. 6. Zaključek s tamburaškim komadom. Pridite vsi, tudi ve, matere, na ta naš dan!

Loče. (Igra.) Po dolgem času se je začelo naše društvo zopet bolj gibati. Dne 16. junija in v nedeljo navrh, to je 23. t. m., vprizori igri: „Razvalina življenja“ in „Poštna skrivnost“. Vsa čast našim vrlim igralcem, ki so povečini sedaj zaposleni v gozdu, da so kljub temu toliko požrtvovalni in nam pripravijo kar dve igri. Najbolj se jim oddolžimo, če pridemo v nedeljo dne 16. in 23. t. m. prav polnoštevno v Loče k Žihru. Začetek ob treh popoldan. V slučaju slabega vremena se vršita igri 30. t. m. in 7. julija. Pokažimo vsi v mnogoštevilno udeležbo, da znamo ceniti trud fantov in deklet našega kraja!

Št. Jakob v Rožu. (Sestanek.) V nedeljo dne 16. junija se vrši v prostorih Narodnega doma mesečni sestanek našega izobraževalnega društva. Pričetek je ob treh popoldan. Na sporedu je gospodarsko predavanje in vmes pevske točke domačega zbora.

Šmihel nad Pliberkom. (Sestanek čebelarjev.) Zdaj, ko čebelice pridno berejo, se hočemo tudi mi čebelarji v šmihelski okolici zopet zbrati in se posvetovati o važnih zadevah glede čebelarstva, kakor glede davka in drugo. Torej pridite v nedeljo 16. junija po prvi božji službi vsi k Šercarju, da se pogovorimo in tudi bolje spoznamo in si potožimo. Ker je posvetovanje važno, torej polnoštevno!

Lipa. (Poset.) V nedeljo dne 2. junija so nas posetili po Rožu in še dalje okoli znani logavaški pevci tamošnjega izobraževalnega društva. Ob zvoku teh osrčujočih glasov smo se po davnem zopet vzradostili in pozabili svojo bol. Hvala vam za obisk in Bog vas živi, vrle sosede!

Slovenski krožek na Dunaju vabi vse člane in prijatelje društva, da se polnoštevno udeležijo društvenega sestanka v nedeljo 16. VI. 1929 ob 21. uri v društveni dvorani hotela Fuchs, Mariahilferstrasse 138. Dan za dnevom odhajajo naši člani na počitnice ali celo stalno zapuščajo krožek in Dunaj. Umestno je torej, da se vsi sestanemo in da se o polnoči poslovimo od odhajajočih kakor sestre in bratje na razstanku. Istočasno pa je to tudi naš zadnji večji letošnji poletni sestanek, kajti doba mrtvila v društvenem življenju je pred durmi. Naš g. predsednik bo predvajal filmske posnetke zadnjih izletov, za dobro razpoloženje bo pa skrbel tudi naš pevski zbor ter krožkova harmonika in kitare. Apeliramo na vse in vsakega, da se sestanka gotovo udeležijo. Na svidenje! Tajnik.

Slovenski krožek na Dunaju. Z ozirom na važen nedeljski sestanek ne priredi krožek v nedeljo dne 16. VI. 1929 nobenega oficijelnega izleta. One krožkarje-prijatelje narave, ki tudi v nedeljo nameravajo iti na izlet, prosimo, da se ob 4. uri popoldne pridružijo v Hütteldorfu na peronu postaje (Stadtbahn) podpreds. gosp. Luki Sienčniku, ki jih popelja v Rosental in nato zvečer v krožek na sestanek. Tajnik.

Pismo dekletom dunajskega krožka.

Veliko je zanimanje za vašo poročila z Dunaja in danes vemo, da se shajate v nedeljah pri „Fuchsu“, tam požete in se zabavate, učite in berete, da se vam tam „špogajo govorance“, skratka, da se imate vsaj en sam popoldan v tednu bolj domače. Vemo tudi, da prirejate poleti pridno izlete v dunajsko okolico in da ste imele celo že večji nastop v pesmi in noši pred dunajsko publiko. Misel krožka je bila izborna in v njegovih odbornikih mora biti dovolj požrtvovalnosti za nesebično delo. Tako se je na Dunaju rodil kos naše Koroške v majhno a prisrčno življenje in hoče tekmovali in rasti. Rasti iz zemlje, svoje zemlje!

Naša zemlja: prst in kamen, dolina in gora, njiva in gozd in vrt; globoka je in visoka, mehka in trdosrčna, revna in bogata. V njej je skrita zdravilna moč. Poznate našega gospodarja železnih živcev, ki ne pozna bolesti in nervoznosti, katerega je samo zdravje in moč. Na tej zemlji še živijo možje, ki bi znali pričakovati smrti z čedrcem v ustih in mirno ter hladnokrvno. Tako je to zdravje iz te naše zemlje, da jih ne ustraši niti najhujše. Ta črna prst ima v sebi neko privlačno silo, ki pritegne k sebi vse, kar se je na njej rodilo. Naravno je domotožje in sila vezi, ki nas veže do nje, ker je to sila zemlje, stare že tisoče let a pomlajene v vsaki pomladi. Iz te zemlje se je rodil naš rod in se rodi v vsaki novi generaciji. In če pravi ta rod, da je bogat, je bogat v tisočletni tradiciji, če trdi, da je preprost, je to iz zahteve nje-

govega življenja, in če zagotavlja, da je naroden, je to liubezen do tisočletne bolesi in veselja njegovih prednikov. Globoko korenini ta rod v svoji zemlji in ne izruješ korenine, če je ne uničiš. In če jo uničiš, kje boš jemal potem sok življenja, da ne usahneš in zamreš.

To, dekleta, vam v premislek in v prošnjo! Saj rože rastejo samo iz zemlje!

GOSPODARSKI VESTNIK

Gozdarstvo.

Avstrija je prodala v inozemstvo lesovine leta 1927: neobrezanega lesa 72.000 vagonov, obrežanega oz. desk 125.000 vagonov, drv 10.000 vagonov. Človek bi se takih števil veselil, ko bi imeli lesa kakor recimo železne rude, ki se ne da izčrpati. Ali gozd le raste in za rast potrebuje 60 do 140 let. Letna produkcija lesa torej ni tisto, kar proda lesni trgovec, marveč tisto, kar skozi leto zraste v gozdu. Vseh gozdov imamo 3.137.000 hektarjev. Največ prirastka daje smreka, potem borovec, razmerje je 100:65, druge vrste pridejo le manj v poštev. Lesa za trgovino priraste v letu 5.751.000 fm (festmeter), drv 3.569.000 fm, vkup torej 9,3 milijonov fm.

Ta pridelek pa ne more ves v inozemstvo. Potrebuje se doma:

	trgovinskega lesa fm
v kmetijstvu	645.000
v papirnicah	1.500.000
v obrti	550.000
pri železnici	200.000
v rudnikih	115.000
in v drugih	190.000

Vkup 3.200.000

Drv se potrebuje:

v kmetijstvu	4.300.000 fm
za mesta	1.500.000 fm
za železnice	200.000 fm

Trgovinskega lesa produciramo . 5.750.000 fm
doma potrebujemo 3.200.000 fm
prebitek za prodajo 2.500.000 fm
drv produciramo le 3.500.000 fm
doma potrebujemo . 6.000.000 fm
primanjkuje nam . 2.400.000 fm

Trgovinskega lesa nam tedaj preostaja 2,55 milj. fm, drv primanjkuje 2,43 milj. fm.

Prodalo se je pa trgovinskega lesa:

Leta	fm	torej fm preveč
1922	2.300.000	52.000
1923	2.455.000	205.000
1924	3.641.000	1.391.000
1925	4.672.000	2.422.000
1926	4.215.000	1.965.000
1927	5.408.000	3.158.000

Skupno preveč v 6 letih . 9.193.000

V teh letih se je preveč vzelo iz gozda in sicer več nego v enem letu priraste. Da se dobi ta les, bi se moralo posekati 36.000 hektarjev zrelega gozda. Gozda se jemlje več, nego bi se smelo. Gozd ni kakor sadje, ki se mora otresti le, ko je zrelo; gozd se seka lahko tudi predno je dozorel, ali tako se porabi kapital, ki bi se ga človek ne smel dotakniti, to je kakor da bi človek sekal sadno drevje in bi se škoda popravila je, če bi se leta naprej ne sekalo nič, kar zopet ni mogoče. Razlog takemu pustošenju je slabi gospodarski položaj, ki sili gospodarja pasivno drugo gospodarstvo vzdržavati s preobilnim sekanjem gozda. Morebiti se je pa zašlo na napačno pot tudi vsled tega, ker se gospodar pomena svojega gozda premalo zaveda.

Vsakateri novi davek, ki se naloži lesnemu trgovcu, žagi, vsakatero socialno breme pade končno na ceno lesa, ker les, ki ga izvažamo, naleta na svetovno ceno. Najlepši je bil seve še davek na izvoz lesa, tako lep, kakor davek na posle. Zdaj zvišava železnica svojo voznino, kar bo lesovino posebno zadelo, ker je les težko in malo vredno blago, voznina pa se računa le po stotih, ne po vrednosti. Papirnice so potrebovale pred vojsko 0,9 milj. fm lesa, zdaj ga potrebujejo 1,5 milijonov. To je množina, ki se bo vedno laliko dobila; zakaj pa potem papirnice zahtevajo, da se prepove izvoz papirniškega lesa?

Avstrijske žage so zmagale pred vojno 3 milijone festmetro, zdaj zmagajo 6,5 milijonov. A vsa produkcija trgovinskega lesa znaša le 5,8 milijonov, za žage premalo 3,5 milijonov, torej je pol žag odveč in v 10 letih bo od 100 žag 75 brez dela.

Naprej se čuje in govori o težavnem položaju gorjanskih kmetov: do zdaj so imeli ljudje še gozda, ko tega več ne bi bilo, je njihov pogin neizogiben. Zato je treba, da država pazi na to stroko in poskrbi, da bo ljudstvo moglo živeti in da ne porabi tisto, kar se zdaj porabi ne sme.

Ljubljanski velesejm je letos dosegel nad vse pričakovanje velik uspeh. Samo na en sam dan ga je posetilo okrog 20.000 ljudi. Velesejm si je ogledal tudi avstrijski poslanik v Beogradu Ploeniš in se o njem prav laskavo izrazil, da je najlepši dokaz velikega gospodarskega in kulturnega razmaha Slovenije. Splošno občudovanje je vzbudila razstava pohištva slovenskih mizarjev, na sejmu so bile zastopane vse najboljše znamke avtomobilne industrije, prav veliko zanimanje je bilo za gospodinjiski oddelek meščanskih šol, pozornost je nadalje vzbudila perutninarska razstava. Že začetkom velesejma je bilo sklenjenih mnogo kupčij, tako, da je dosegel ljubljanski velesejm poleg izredno velikega moralnega uspeha tudi nadvse zadovoljiv gnoten uspeh.

Velikovški trg 5. junija. Voli I. vrste 1,60 do 1,70, II. vrste 1,45 do 1,55, III. vrste 1,20 do 1,30; junci I. in II. vrste 1,20—1,30, krave I. vrste 1,20—1,35, II. vrste 0,60—0,90; živa telata 1,60—1,80; svinje žive 2—2,40; pitane svinje 3—3,20.

Žitni trg v Celovcu (do 6. junija). Pšenica 100 kg 32, rž 28, ječmen 30, oves 28, ajda 29, koruza 32.

Borza 7. junija. Za 100 dinarjev dobiš 12,45 S, 100 mark 169,22, 100 dolarjev 707,90, 100 italij. lir 37,31, 100 šv. kron 21,12, 100 šv. carskih frankov 136,40 šilingov.

RADIO-PROGRAM

Od 14. junija 1929 do 19. junija 1929.

Petek (14. junija). 12.30: Reproducirana glasba. 13: Časovna napoved, borzna poročila, reproducirana glasba. 13.30: Iz današnjih dnevnikov. 17: Koncert Radio-orkestra. 18: Primerjajoče veroslovje. 18.30: Gospodinjstva ura. 19: Francoščina. 19.30: Slovenska literarna zgodovina. 20: Pevski solistični večer g. Svetozarja Banovca, opernega tenorista. 21: Koncert Radio-orkestra. 22: Časovna napoved in poročila.

Sobota (15. junija). 12.30: Reproducirana glasba. 13: Časovna napoved, borzna poročila, reproducirana glasba. 13.30: Iz današnjih dnevnikov. 17: Koncert Radio-orkestra. 18.30: O športu. 19: Nemščina. 19.30: Zdravilišča in internalna kopališča v Sloveniji. Propagandno predavanje v nemškem, češkem in slovenskem jeziku, ravnatelj g. V. Pintar. 20: Delavska ura. 20.30: Prenos iz Zagreba. 22: Časovna napoved in poročila.

Nedelja (16. junija). 10.30: Poljedelska ura. 11: Koncert Radio-orkestra. 15: „Stalni gost“, drama, izvajajo člani nar. gled. 16: Planinski spomini. 16.30: Koncert Radio-orkestra. Vmesne zdravice poje kvartet iz Trške gore. 20: Koncert kvarteta citraškega društva „Vesne“. Vmesne kuplete poje g. Bučar. Koncert Radio-orkestra. 22: Časovna napoved in poročila.

Ponedeljek (17. junija). 12.30: Reproducirana glasba. 13: Časovna napoved, borzna poročila, reproducirana glasba. 13.30: Iz današnjih dnevnikov. 18: Koncert Radio-orkestra. 19.30: Češčina. 20: Ob 10. letnici obstoja slovenske univerze: I. O filozofski fakulteti. 20.30: Zdravstveno predavanje. 21: Koncert Radio-kvarteta: Severna glasba. 23: Časovna napoved in poročila.

Torek (18. junija). 12.30: Reproducirana glasba. 13: Časovna napoved, borzna poročila, reproducirana glasba. 13.30: Iz današnjih dnevnikov. 18: Koncert Radio-orkestra. 19.30: Kraški prepadi: Marijanščica. 20: Ob 10. letnici obstoja slovenske univerze: II. O juridični fakulteti. 20.30: Kulturna stremljenja slovenskega akademika v prvem desetletju obstoja slovenske univerze. 21: Koncert Slov. aka-

demškega kvarteta. 22.30: Informativno predavanje o naši univerzi (v srbohrvaščini in francoščini). Revija himen akademskih društev.

Sreda (19. junija). 12.30: Reproducirana glasba. 13: Časovna napoved, borzna poročila, reproducirana glasba. 13.30: Iz današnjih dnevnikov. 18: Otroški kotiček. 18.30: Koncert Radio-orkestra. 19.30: Iz rastlinstva. 20: Ob 10. letnici obstoja slovenske univerze: III. O medicinski fakulteti. 20.30: Slovenske pesmi pojeta zbor „Ljubljane“ in g. Gostič. 22: Časovna napoved in poročila.

Kmetije pozor!

Dobra kosa je najcenejša. Ne samo dobra, temveč tudi najboljša kosa je

„Vulkan kosa“

ki jo prodaja edinole trgovina železja „pri zlati kosi“ poleg gostilne „Tiger“.

J. B. Hafner v Celovcu, Paradeisergasse 3.

Priporočam tudi izvrstne brusne kamne (osle),

veliko zaloga vsakovrstne železnine, hišno in kuhinsko orodje, poljedelsko orodje po nizki ceni in solidno postrežbo.

Da je vsaka „Vulkan kosa“ res dobra, se jamči.

Vabilo

na

Materinski dan

ki se vrši

v nedeljo, 23. junija ob treh popoldan pri Vošperniku v Podravljah s sledečim sporedom:

1. Deklamacije naši materi
2. Tamburaške točke
3. Govori našim materam
4. Igrica „Močna mati“

Vstop je prost.

89

Vabi odbor.

Vabilo

na

redni letni občni zbor

Južnokoroške gospodarske zadruge v Sinči vasi

reg. zadruge z omejeno zavezo, ki se vrši v nedeljo dne 23. junija t. l. ob 16. uri pop. v zadrugnih prostorih v Sinči vasi.

Dnevni red:

1. Čitanje in odobrenje zapisnika zadnjega rednega letnega občnega zбора.
2. Poročilo in odobritev računskega zaključka za l. 1928.
3. Obrestovanje deležev.
4. Volitev nadzorstva.
5. Določitev višine deležev.
6. Slučajnosti.

87

Načelnstvo.

Opomba: Ako ob določenih uri ni navzočih zadostno število zadrugnikov, se vrši eno uro pozneje na istem kraju in istim dnevnim redom drug občni zbor, ki bo sklepal prepogojno. (čl. 31 zadrugnih pravil).

RAZGLAS!

Podpisano županstvo tem potom javno razglašajo, da se odda potom javne dražbe občinski lov občine Zgornja Vesca, obsegajoč davčne občine Zg. Vesca in Želuče, v obsegu 898 ha, 89 a, v soboto dne 29. junija t. l. ob 2. uri pop. pri pd. Petrovcu v Zg. Vesci, hiš. št. 8, za dobo 5. let, to je, od 1. julija 1929 do 30. junija 1934. Izklicna cena 450 S, kavčija 45 S. — Nadaljnji pogoji so na upogled v občinski pisarni v Zg. Vesci ter na dan dražbe v Zg. Vesci, hiš. št. 8. — Županstvo občine Zgornja Vesca, dne 10. junija 1929.

88

SPITZER, I. r., župan.

Javna dražba

občinskega lova občine Bilčovs se vrši dne 23. junija t. l. ob 3. uri popoldne pri Pomoču v Bilčovsu.

Lov obsega 2020 ha. Izklicna cena 500 S. Kavčija za dražbo znaša 50 S. — Vsi nadaljnji pogoji za dražbo lova leže pri občinskem uradu v Bilčovsu na upogled. 85 KRUŠIČ, I. r. župan.